

بدهی دولت به نیروگاه‌ها ۱.۵ برابر بودجه عمرانی وزارت نیرو / تعرفه غیر اصولی چالش امروز صنعت برق

نظام غیر اصولی تعرفه‌گذاری برق زمینه ایجاد بدهی ۳۸ هزار میلیارد تومانی وزارت نیرو به نیروگاه‌ها را به وجود آورده است از سوی دیگر گردش مالی یک نیروگاه تولید برق در ایران به دلیل نظام تعرفه‌گذاری اشتباه یک بیست و چهارم یک نیروگاه در دیگر نقاط دنیا است.

ازای مصرف برق به حساب می‌آید. در این راستا باید گفت، انتخاب نظام تعرفه‌گذاری انرژی مبتنی بر یارانه، زمینه ضرردهی مطلق در صنعت برق کشور را رقم زده است. بسیاری از شرکت‌های بخش خصوصی فعال در این حوزه با ضرر و زیان قابل توجه مواجه شدند و بخش دولتی حاضر در این صنعت نیز، به طور مداوم زیان ثبت کرده و این زیان را از منابع متعلق به بودجه همه مردم جبران می‌کند.

* یارانه انرژی بزرگترین مانع پیشرفت صنعت برق کشور

بر خلاف بسیاری از نقاط دنیا، تنها ایران و چند کشور معدود برای عرضه انرژی از نظام یارانه‌ای استفاده می‌کنند که زمینه کاهش قابل توجه قیمت فروش برق نسبت به قیمت تمام شده آن را فراهم می‌کند. رویه مذکور علاوه بر ایجاد زیان سنگین برای بخش خصوصی و دولتی فعال در صنعت برق، زمینه کاهش ارزش انرژی نزد مشترکان را فراهم کرده و این مسئله بی‌توجهی به اصلاح الگوی

به گزارش خبرنگار اقتصادی خبرگزاری فارس، صنعت برق کشور به عنوان یکی از مهمترین صنایع راهبردی در طول ۴۰ سال گذشته به پیشرفت‌های قابل ملاحظه‌ای دست یافته است.

بر اساس گزارش‌های ارائه شده از سوی شرکت توانیر، شهرهای کشور تحت پوشش ۱۰۰ درصدی شبکه قرار دارند و تعداد روستاهای برق‌دار شده نیز از ۴ هزار ۳۶۷ روستا در سال ۱۳۵۷ به ۵۷ هزار و ۸۱۵ روستا تا پایان مهرماه سال ۱۴۰۰ رسیده است. بر این اساس برق‌رسانی به همه روستاهای بالای ۲۰ خانوار به طور کامل انجام شده و روستاهای کمتر از ۱۰ خانوار در اولویت قرار دارند. با وجود رشد قابل توجه صنعت برق در کشور پس از انقلاب اسلامی، در سال‌های اخیر یک مانع قدیمی بر سر راه پیشرفت این صنعت بار دیگر سر برآورده و روند رو به رشد این صنعت را ۴۳ سال پس از انقلاب به چالش جدی مواجه کرده است؛ این مانع بسیار بزرگ بر سر راه پیشرفت صنعت برق نظام تعرفه‌گذاری غیر اصولی مبتنی بر پرداخت یارانه به

فراخوان حضور در نمایشگاه جانبی نهمین کنفرانس منطقه‌ای سیرد

نهمین کنفرانس منطقه‌ای سیرد نیز به همت دبیرخانه کمیته‌های سیرد ایران در تاریخ ۲۸ و ۲۹ دی ماه سال جاری با حضور مدیران، صنعتگران و پژوهشگران داخلی و خارجی صنعت برق برگزار می‌شود.

کنگره بین‌المللی شبکه‌های توزیع برق (CIRED) به عنوان نهادی علمی، بین‌المللی بصورت سالانه و با هدف افزایش مهارت دانش و تبادل اطلاعات فعالان صنعت برق در حوزه توزیع نیروی برق برگزار می‌گردد. نهمین کنفرانس منطقه‌ای سیرد نیز به همت دبیرخانه کمیته‌های سیرد ایران در تاریخ ۲۸ و ۲۹ دی‌ماه سال جاری با حضور مدیران، صنعتگران و پژوهشگران داخلی و خارجی صنعت برق برگزار می‌شود و برای اولین بار در نظر دارد مشابه کنفرانس سیرد بین‌المللی، نمایشگاه جانبی کنفرانس را به موازات جلسات ارائه مقالات برگزار نماید.

به پیوست تصویر نامه شماره ۱۴/س-ک/۰۰ مورخ ۱۴۰۰/۰۸/۱۵ دبیرخانه کمیته ملی سیرد ایران، در خصوص جزئیات نهمین کنفرانس منطقه‌ای سیرد، جهت استحضار و بهره‌برداری اعضای محترم ارسال می‌گردد. از اعضای محترم دعوت می‌گردد در صورت علاقمندی به حضور در این رویداد، با تکمیل فرم زیر آمادگی خود را جهت هماهنگی و پیگیری‌های مقتضی از طریق شماره فکس ۰۲۱-۶۶۹۴۴۹۶۷ و یا آدرس ایمیل: info@ieis.ir به دبیرخانه سندیکا اعلام فرمایند.

«دنیای اقتصاد» سمت و سوی متغیرهای اقتصادی را در چهار سناریو بررسی می‌کند

افق رشد و تورم در پساتوافق

دنیای اقتصاد - المیرا میرابوالفتحی: روز گذشته دور جدیدی از مذاکرات میان ایران و طرف‌های مقابل، با هدف لغو تحریم‌ها در وین کلید خورد. برآورد کارشناسان این است که حصول یک توافق و لغو تحریم‌ها، محتمل خواهد بود. در نتیجه سیاستگذار اقتصادی باید برنامه‌های خود را با بهره‌گیری از فرصت لغو تحریم‌ها، در جهت دستیابی به «رشد اقتصادی پایدار» همراه با «مهار تورم» تنظیم کند. لغو تحریم‌ها باعث خواهد شد که از یکسو منابع بلوکه‌شده آزاد شود و از سوی دیگر، سیاستگذار به منابع ارزی حاصل از فروش نفت دست پیدا کند. در این شرایط، نوع پاسخ سیاستگذار به دو متغیر کلیدی «عدم لنگر سازی ارزی» و «اصلاحات اقتصادی» می‌تواند تکلیف تورم و رشد اقتصادی را در زمان پساتوافق مشخص کند. «دنیای اقتصاد» بر اساس چگونگی پاسخ سیاستگذار، چهار سناریوی پیش روی اقتصاد را در پساتوافق تشریح کرده است. مطابق بررسی‌ها، تنها در یک سناریو می‌توان امیدوار بود که اقتصاد ایران به «رشد اقتصادی پایدار» و «مهار تورم» در بلندمدت دست پیدا کند.

زمین بازی پیش روی سیاستگذار

مذاکرات برجامی که به علت خروج یک‌جانبه آمریکا و اعمال دوباره تحریم‌ها با چالش روبه‌رو شد، دوباره از سر گرفته شد. پیش‌بینی‌های کارشناسان نشان می‌دهد که احتمال توافق وجود دارد، هر چند که هنوز زمان لغو تحریم و عملی شدن نتایج مذاکرات مشخص نیست. به عنوان مثال اکونومیست پیش‌بینی کرده که مذاکرات جدید، در ابتدای سال آینده میلادی عملی شود یا اینکه برخی دیگر از خبرگزاری‌ها معتقدند با توجه به اختلاف دیدگاه طرفین مذاکره، این توافق در زمان طولانی‌تری روی دهد. حال با توجه به اینکه در دوره قبلی توافق به‌رغم برخی از ظرفیت‌های ایجاد شده، سیاستگذار نتوانست از این ظرفیت بهره‌برد، به نظر می‌رسد سیاستگذار باید از حالا در این اندیشه باشد که پس از لغو تحریم‌ها قرار است چه نوع سیاستگذاری داشته باشد.

دو متغیر کلیدی سیاستگذاری

روز گذشته، مذاکرات با هدف لغو تحریم‌ها، دوباره به جریان افتاد. بسیاری از تحلیل‌ها و نشریات معتبر، پیش‌بینی کردند که در نهایت مذاکرات به سرانجام خواهد رسید، اما درخصوص زمان آن اتفاق نظر وجود ندارد. به عنوان مثال اکونومیست احتمال داده که این مذاکرات در ابتدای سال آینده میلادی به توافق بینجامد؛ همچنین خبرگزاری سی‌ان‌ان پیش‌بینی کرده این توافق در پایان سال آینده عملی شود. بنابراین از دید بسیاری از کارشناسان، لغو تحریم‌ها و حصول یک توافق، عملیاتی خواهد شد. حال پرسش اصلی این است که متغیرهای کلیدی برای سیاستگذاری در جریان لغو تحریم‌ها چیست؟ کارشناسان معتقدند که نوع مواجهه سیاستگذار با «بازار ارز» و «اصلاحات ساختاری اقتصاد» سرنوشت اقتصاد در پساتحریم را مشخص خواهد کرد. «دنیای اقتصاد» بر اساس پاسخ سیاستگذار به این دو متغیر، ۴ سناریو را معرفی کرده است.

با فرض اینکه این دوره مذاکرات به توافق بینجامد، دو دستاورد مهم برای کشور خواهد داشت؛ اول اینکه کشور می‌تواند به دلارهای نفتی دسترسی داشته باشد و از سوی دیگر، دلارهای بلوکه شده بانک مرکزی نیز آزاد خواهد شد. بنابراین منابع ارزی کشور افزایش خواهد یافت و سیاستگذار قدرت مانور بیشتری پیدا خواهد کرد. از سوی دیگر، سیاستگذار با چالش‌هایی در اقتصاد و محیط‌زیست روبه‌رو است و تمام نخبگان به این نتیجه رسیدند که باید برای حل این مشکلات دست به جراحی و اصلاحات ساختاری زد. بنابراین می‌توان دو متغیر اصلی پس از لغو تحریم‌ها را مواجهه با سیاستگذاری و اصلاحات ساختاری معرفی کرد. نوع پاسخ‌گویی به هر کدام از این موارد نشان‌دهنده سمت و سوی حرکت اقتصاد خواهد بود. بررسی تجربیات گذشته نشان می‌دهد که سیاست ارزی در کشور چندان مناسب نبوده و به جای اینکه از ابزار مناسب برای هدفگذاری تورمی بهره‌برد، عمدتاً به سمت لنگر سازی ارزی حرکت شده است. از سوی دیگر، در اصلاحات ساختاری نیز تجربه موفق‌تری ثبت نشده است. به عنوان مثال در ۱۰ سال گذشته تجربه اصلاح قیمت انرژی به دلیل شرایط تورمی و عدم توجه به سیاستگذاری ارزی مناسب، در نهایت با موفقیت همراه نشده است. بنابراین دومین متغیر، اصلاحات اقتصادی کشور است و بر اساس این متغیرها ۴ سناریو پیش رو خواهیم داشت:

سناریوی اول: ایده‌آل برای اقتصاد

در سناریوی اول فرض می‌کنیم که سیاستگذار، سیاست ارزی مناسبی در پی می‌گیرد. به بیان دیگر، لنگر سازی ارزی را از روی میز سیاستگذاری کنار می‌گذارد و منابع ارزی به دست آمده بعد از

برجام را به صورت مستقیم به بازار روانه نمی‌کند. در این سناریو به جای اینکه لنگر سازی ارزی کند به دنبال مهار تورم با هدفگذاری تورمی بوده و اجازه می‌دهد نرخ ارز با نرخ تورم تعدیل شود. تعدیل نرخ ارز و تورم باعث می‌شود در مرحله نخست جهش دوره‌ای در نرخ ارز نداشته باشیم و بازار به طور تدریجی تعدیل شود.

این مساله سبب کنترل نرخ تورم خواهد شد. علاوه بر این، سیاستگذار می‌تواند با همراه کردن مردم و با توجه به منابع ارزی آزاد شده اصلاحات ساختاری نیز انجام دهد. اصلاحات ساختاری اقتصادی نیز لیست مشخصی دارد که قریب به اتفاق اقتصاددانان سر موضوعات آن توافق دارند. این لیست شامل اصلاحات نظام بانکی، اصلاح صندوق‌های بازنشستگی، اصلاح قیمت انرژی، بهبود وضعیت محیط‌زیستی و اصلاح بودجه‌ای است. در سال‌های اخیر به دلیل تنگنای مالی اصلاحات ساختاری به تعویق افتاده و مشکلات مرتبط با آن مزمن شده است. این در حالی است که اگر اصلاحات ارزی در کشور انجام شود به دنبال آن تورم مهار شده و فضای مثبتی برای اصلاح ساختاری فراهم خواهد شد و با اصلاحات ساختاری امکان دسترسی به تورم پایین و رشد اقتصادی مناسب ایجاد خواهد شد.

سناریوی دوم: آرامش موقت

وجه دیگر این است که سیاستگذار، فرآیند گذر از لنگر ارزی را با موفقیت انجام دهد اما اصلاحات ساختاری صورت نگیرد. پیامد این تصمیم‌گیری این است که نرخ ارز با تورم تعدیل می‌شود و می‌توان به یک آرامش نسبی در اقتصاد دست پیدا کرد اما در مقابل نظام بانکی، نظام بودجه‌ریزی، صندوق‌های بازنشستگی و... در همان شرایط بحرانی باقی می‌مانند. در نتیجه ممکن است در

همکاری توانیر و شهرداری تهران برای کاهش مصرف انرژی پایتخت

در دیدار مدیرعامل شرکت توانیر با شهردار تهران، در زمینه همکاری‌های مشترک بحث و تبادل نظر شد.

به گزارش ایلنا از وزارت نیرو، در این نشست "علیرضا زاکانی" شهردار تهران، اعمال مدیریت بهینه مصرف در حوزه روشنایی معابر شهری، فضاهای سبز و ساختمان‌های اداری با بهره‌گیری از سامانه‌های نوین روشنایی و لامپ‌های فوق کم مصرف را پراهمیت خواند و گفت: آرمان بلند ما در این بخش این است که بتوانیم گاز را از تهران حذف کنیم و شهر بر مدار برق اداره شود. شهردار تهران با بیان اینکه برای اجرای برنامه‌ها، هیئت مشترکی را تشکیل می‌دهیم تا تفاهم‌نامه‌ای منعقد و مسائل را تعیین تکلیف کنیم، گفت: در خصوص هوشمندسازی و ایجاد زمینه بهره‌مندی از امکانات سوخت‌های غیر فسیلی نیز ظرفیت‌های گسترده‌ای در تهران وجود دارد. وی ادامه داد: در این زمینه اولین قرارداد را برای خرید ۵۰ اتوبوس برقی برای استفاده در خیابان جمهوری را بستیم، همچنین باید در خصوص وضعیت اتوبوس در تهران بعد از جبران مافات فعلی و نوسازی و بازسازی اتوبوس‌ها به سمت اتوبوس‌های برقی و یا خودروهای هیبریدی در شهر برویم. زاکانی اضافه کرد: در بحث موتورهای برقی مذاکراتی با شرکت‌های سازنده انجام و پیشنهاد دادیم که اگر این موتورها یک اتفاق داشته باشند جنبه ایمنی بالاتری داشته و آلودگی هوا هم از سوی موتورسیکلت‌ها برطرف شود. شهردار

تهران خاطرنشان کرد: در حال حاضر بین ۳ تا ۴ میلیون موتورسیکلت در شهر وجود دارد که کارگروهی تشکیل دادیم تا هم هویت موتور با صاحبش مشخص و هم با سیستم کنترل عبور، تبدیل موتورهای کاربراتور به برقی را دنبال کنیم. زاکانی بیان کرد: این کارگروه مستمر باشد تا صرفه‌جویی ایمنی و توجه به مسائل زیست محیطی را باهم داشته باشیم. تیم مشترک با معاونت‌های مختلف به صورت دوره ای جلسه و پیوست‌های کارشناسی داشته باشند تا با عملیاتی کردن آن بتوان چهره شهر را تغییر داد.

آمدگی توانیر برای همکاری در زیباسازی و کاهش مصرف انرژی پایتخت

"محمدحسن متولی زاده" مدیرعامل شرکت توانیر نیز در این خصوص گفت: اقدامات ما در این حوزه باعث می‌شود هم شهر زیبا شود و هم مصرف انرژی کاهش پیدا کند و اگر شهرداری تهران وارد این عرصه شود الگوی سایر شهرها خواهد شد. مدیرعامل شرکت توانیر افزود: بحث شبکه‌های فرسوده در هسته مرکزی شهر تهران بسیار مهم است و در بخش زمین و امکانات در این موضوع فرصت‌های خوبی داریم که باید همکاری فی مابین انجام شود. متولی زاده همچنین خاطرنشان کرد: همچنین یکی از مهمترین موارد آلاینده مربوط به مجموعه‌های متحرک از جمله موتورسیکلت است که باید شرایط استفاده از موتورهای برقی را فراهم کنیم و این یک فرصت مناسب است. در این نشست "آرش کردی"، مدیرعامل شرکت برق منطقه‌ای تهران نیز درباره وضعیت برخی از پست‌های داخل تهران گفت: در مناطق کریمخان و پونک پست‌های فرسوده و قدیمی داریم و باید زمینه‌ای فراهم شود تا هیئت مشترکی بین شهرداری و صنعت برق برای مشخص شدن وضعیت این زمین‌ها که بعضاً می‌تواند کاربری تجاری هم داشته باشد تشکیل و یک تفاهم و قرارداد انجام شود.

کردی با بیان اینکه خطوط هوایی موجود در تهران دارای

حریم هستند، خاطرنشان کرد: به دلیل مسائل زیست محیطی و مبلمان شهری، شهرداری تقاضای جابجایی آنها را دارد. وی افزود: در واقع بحث آزادسازی حرایم در این خطوط مطرح است و مناطق مشترکی داریم که جای کار دارد. در ادامه این نشست، سرپرست شرکت توزیع نیروی برق تهران بزرگ نیز با بیان اینکه بر اساس پیش‌بینی‌های انجام شده، مصرف برق ۵ هزار و ۵۰۰ مگاواتی در انتظار شهر تهران است، گفت: با بهره‌گیری از تمامی توان فنی متخصصان خود در تلاشیم تا با اعمال مدیریت مصرف ۱۰۰۰ مگاواتی مانع از بروز مشکلات برای شهروندان تهرانی شویم. "کامبیز ناظریان" افزود: ۳۷۰ هزار شعله چراغ و ۱۰ هزار کیلومتر مسیر روشنایی در شهر داریم و با برنامه‌ریزی که انجام شده است تا پایان سال آینده ۷۰ هزار شعله لامپ معابر شهری تهران با لامپ‌های فوق کم مصرف جایگزین خواهد شد تا ضمن زیباسازی هرچه بیشتر فضای شهر و کاهش هزینه‌های فنی این بخش، صرفه‌جویی قابل ملاحظه‌ای رانیز در حوزه روشنایی معابر پایتخت شاهد باشیم.

رجبی مشهدی:

صنعت برق پر مصرف‌ترین مشترک گاز است

سخنگوی صنعت برق کشور گفت: صنعت برق یکی از پر مصرف‌ترین مشترکان گاز در کشور است.

مصطفی رجبی مشهدی در گفت‌وگو با خبرنگار اقتصادی ایلنا، درباره خبری مبنی بر قطع کامل صادرات برق به عراق از سوی ایران اظهار داشت: این خبر صحت ندارد و میزان صادرات برق به این کشور صفر نشده است.

وی افزود: صادرات به کشورهای عراق، افغانستان و پاکستان ادامه دارد و آخرین رقم سرجمع آن ۸۱۹ مگاوات است.

سخنگوی صنعت برق تاکید کرد: اولویت ما تامین برق داخل کشور است و در شرایط کنونی برنامه‌ای برای افزایش صادرات نداریم.

وی همچنین میزان تبادل انرژی را حدود ۵۰۰ مگاوات اعلام کرد و گفت: کمتر از یک درصد انرژی داخل کشور ترانزیت می‌شود.

معاون برنامه ریزی و امور اقتصادی شرکت مادر تخصصی تولید، انتقال و توزیع نیروی برق ایران درباره تغییر میزان صادرات نسبت به مدت مشابه سال گذشته گفت: متأسفانه به دلیل خشکسالی و اولویت تامین نیاز داخل، امکان صادرات به میزان سال گذشته را نداریم و نتوانستیم به اندازه سال ۱۳۹۹ و چند ماه گذشته صادرات داشته باشیم، البته سعی کردیم میزان واردات را از کشورهای همسایه افزایش دهیم زیرا در تابستان برای تامین برق محدودیت جدی داشتیم.

وی تاکید کرد: مسئله مهم اینکه توسعه تبادلات برون مرزی اعم از واردات و صادرات را در دستور کار خود داریم.

به گزارش ایلنا، روز یکشنبه ۷ آذرماه احمد موسی سخنگوی وزارت برق عراق، از قطع کامل صادرات برق ایران به این کشور خبر داده و اعلام کرده است کاهش شدید ارسال گاز نیز از ایران کماکان ادامه دارد.

استان، گفت: شرکت برق استان در بخش توسعه صنایع تعلق به خرج می‌دهد، به عبارتی خیانت به صنعت استان می‌کند.

بهرامی با اعلام این مطلب که منابع مالی که شرکت توزیع برق استان در قالب خدمات از صنایع دریافت می‌کند بسیار زیاد است، افزود: با توجه به این حجم از درآمد، توزیع برق منابع مالی‌اش را در کجا مصرف می‌کند.

او از سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در بخش تولید انرژی تجدیدپذیر در منطقه اقتصادی اترک خبر داد و گفت: بخش خصوصی شهامت به خرج داده و برای راه اندازی chp در اترک سرمایه‌گذاری کرده است. رئیس خانه صنعت و معدن گلستان ضمن یادآوری ۹۰ درصد پیشرفت این نیروگاه، اضافه کرد: این اقدام سازنده از سوی بخش خصوصی انجام شده اما سوال اینجاست که سهم دولت در توسعه صنعت منطقه و زیرساخت‌های آن در کجا قرار دارد.

وی از مسیر دسترسی شهرک صنعتی اترک انتقاد کرد و گفت: این مسیر حمل و نقل مناسب برای مرز خروجی یک کشور و ارتباط با کشور CIS نیست.

این فعال اقتصادی خاطر نشان کرد: شهرک صنعتی اترک یک مولودی بود که در یک زمان خاص بدون آماده بودن زیرساخت‌های لازم، متولد شد. وی ضمن انتقاد از فقدان سند بالادستی توسعه استان، گفت: سند بالادستی فعلی الگو گرفته از تراوشات فکری چند نفر است. به گفته این فعال اقتصادی، مشکلات استان با ایده روی کاغذ و کلنگ زنی ختم به صلوات حل نمی‌شود؛ متأسفانه در ایده ماندن جز بدبختی چیزی عاید استان نمی‌کند.

صنایع انرژی بر نیست، اضافه کرد: امکان استقرار صنایع فولاد در منطقه اقتصادی وجود ندارد چراکه انرژی مورد نیاز، به این منطقه آورده نشده است. به گفته رئیس خانه صنعت و معدن گلستان، هر چند که شرایط منطقه اقتصادی اترک برای صنایع انرژی بر مهیا نیست اما به جز این بخش، زمینی برای واگذاری به سرمایه‌گذاران در استان داریم.

او با اعلام این نکته که حداقل در ۱۰ سال اخیر کمتر به موضوع الحاق زمین به شهرک‌های صنعتی توجه شد، افزود: در بخش آمایش و سند چشم‌انداز صنعتی باید به این نکته توجه شود.

وی ادامه داد: در سال‌های گذشته ۲۳ ناحیه و شهرک صنعتی در استان احداث شد که تمام آن را در مساحت پنج تا ۱۰ هکتار بین سرمایه‌گذاران تقسیم شد اما به جرات می‌توان گفت که از دهه ۷۰ تاکنون برنامه‌ای برای گسترش زمین شهرک‌های صنعتی تدوین نشده است.

این فعال اقتصادی با بیان این نکته که تنها زمین برای سرمایه‌گذاری همین منطقه اقتصادی اترک است، اضافه کرد: هرچند قرار شده حدود ۱۰۰ هکتار به شهرک صنعتی گنبدکاووس اضافه شود اما به واسطه مشکلات حقوقی این اراضی، شهرک صنعتی گنبد هنوز آماده ورود سرمایه‌گذار نیست. **منطقه اقتصادی اترک فرصت توسعه صنعت گلستان**

رئیس خانه صنعت و معدن گلستان از منطقه اقتصادی اترک به عنوان یک فرصت یاد کرد و گفت: باید دولتمردان زیرساخت‌های مورد نیاز این منطقه را پس از تصویب اترک، فراهم می‌کردند. وی ضمن انتقاد از عملکرد شرکت توزیع برق

رئیس خانه صنعت و معدن گلستان مطرح کرد

تعلل شرکت توزیع برق گلستان در ارائه خدمات به صنایع

گرگان - بهرامی، رئیس خانه صنعت و معدن گلستان ضمن انتقاد از عملکرد شرکت توزیع برق استان، گفت: شرکت برق استان در بخش توسعه صنایع با تعلل خود به صنعت استان خیانت می‌کند.

خصوصی در منطقه اقتصادی اترک هم فراهم نیست.

رئیس خانه صنعت و معدن گلستان با بیان این نکته که منطقه اقتصادی اترک پذیرای استقرار

رمضان بهرامی در گفتگو با خبرنگار بازار اظهار کرد: متأسفانه در حال حاضر با کمبود زمین برای سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در استان مواجه هستیم و از طرفی شرایط برای حضور بخش

صنعت آب و برق نیازمند بازنگری در سیاست‌ها

دنیای اقتصاد: دنیای امروز در حال تغییر وضعیت از مصرف انرژی‌های فسیلی با راندمان بسیار پایین به سمت انرژی‌های نو و تجدیدپذیر با راندمان بالا است. از این رو نباید از کوچک‌ترین منابع تولید انرژی چشم‌پوشی کرد. صنعت آب و فاضلاب چه از نظر مصرف انرژی برای تامین و توزیع آب و چه از نظر پتانسیل‌های موجود در این صنعت برای تولید انرژی‌های تجدیدپذیر دارای جایگاه خاصی است که متاسفانه کمتر به آنها توجه شده است.

طرح این سوال که «چگونه می‌توان در تولید آب مورد نیاز، به مصرف بهینه و قابل قبول انرژی رسید؟» به عنوان یک سرفصل مهم در محافل علمی و حتی در میان اقشار مختلف جوامع مورد بحث و بررسی قرار گرفته است. اما به‌رغم تلاش‌های فراوان، هنوز به جوابی قطعی و راه‌حلی بهینه دست نیافته‌ایم. صنعت آب و فاضلاب کشور با ۳۰ هزار اشتراک برق و حدود ۷ میلیارد کیلووات مصرف برق سالانه چیزی حدود دو درصد از برق تولیدی کل کشور را مصرف می‌کند، از این رو نوسازی و استفاده از تاسیسات نوین با راندمان انرژی بالاتر در صنعت آب و فاضلاب بیش از گذشته حائز اهمیت است.

در پی واکاوی چالش‌های پیش‌روی صنعت آب و فاضلاب و اهمیت موضوع انرژی در کشور، «دنیای اقتصاد» گفت‌وگویی با روشنگر فیهمی هنزایی، از مدیران و کارشناسان صنعت آب و انرژی ترتیب داده است که در ادامه می‌خوانید.

مصرف انرژی در صنعت آب و فاضلاب

فیهمی‌هنزایی در مورد چالش‌های اصلی صنعت آب و فاضلاب گفت: امروزه صنعت آب و فاضلاب کشور با مشکلات عدیده‌ای رو به رو است و به‌رغم بحران انرژی در کشور، متاسفانه شرایط به نحوی رقم خورده که صنعت آب و فاضلاب متمرکز بر وظیفه سقایی خود بوده و به‌رغم در اختیار داشتن منابع ملی در حوزه بهینه‌سازی و تولید انرژی، دو موضوع بالا بردن راندمان انرژی و احیای پتانسیل‌های ملی تولید انرژی در این صنعت، مورد توجه قرار نگرفته و مغفول مانده است. وی به شرایط نابسامان مصرف انرژی و نیز موضوع شدت انرژی که بالاتر از سطح استاندارد دنیا در تاسیسات آب و فاضلاب است اشاره کرد و افزود: این مصرف بالای انرژی درحالی است که صنعت آب و فاضلاب دارای پتانسیل‌های زیادی برای تولید انرژی‌های تجدیدپذیر و در نهایت بهینه‌سازی انرژی است. البته موردی که باید به آن توجه کرد این است که تا حد امکان اجرای پیک سایی (مجموعه اقداماتی که برای تغییر الگوی مصرف برق برای بهبود قابلیت اطمینان شبکه و جلوگیری از جهش قیمت‌ها، خصوصا در ساعت‌های اوج مصرف بار شبکه اجرا می‌شوند) محقق شود. به عنوان مثال، اگر با استفاده از سیستم‌های هوشمند و چند معیاره صرفاً ۱۰ درصد از مصرف در زمان میان‌باری را به زمان کم‌باری مصرف انتقال دهیم، حدود ۷۰۰ میلیون کیلو وات تغییر زمان مصرف اتفاق افتاده که این باعث برداشته شدن بار مصرف از شبکه برق خواهد شد، یا اگر فرض کنیم عملکرد همزمان چند پمپ با مصرف مشخص برق، منجر به ۱۰۰۰ لیتر در ساعت توان پمپاژ آب می‌شود، در صورت رعایت توالی درمدار آوری پمپ‌ها با مصرف همان میزان برق می‌توان بیش از ۱۵۰۰ لیتر پمپاژ داشت که این موضوع عمر مفید تاسیسات را نیز افزایش

خواهد داد. فیهمی‌هنزایی در بحث مصرف بهینه در صنعت آب و فاضلاب گفت: برنامه ریزی مدبرانه، تفکر سیستمی، تعمیرات و نگهداری، به روزرسانی تجهیزات و تاسیسات فرسوده، استفاده از تجربه‌های موفق جهانی و استفاده از تکنولوژی‌های نو می‌تواند اولین قدم در مسیر مصرف بهینه انرژی باشد.

به کارگیری تکنولوژی‌های جدید برای تامین منابع انرژی

این کارشناس صنعت آب و انرژی در رابطه با انرژی‌های تجدیدپذیر گفت: در بحث تولید انرژی‌های تجدیدپذیر می‌توان به استفاده از انرژی آب جاری در خطوط در حال هدر رفت در فشارشکن‌ها برای تولید انرژی برق-آبی، استفاده از اراضی در اختیار برای تولید انرژی خورشیدی، ایجاد باتری آبی با استفاده از مخازن آب یا استفاده از نیروگاه‌های بیوگازی در تصفیه خانه‌ها اشاره کرد که خوشبختانه در سال‌های گذشته اقداماتی نیز در این مورد انجام داده‌ایم. به عنوان مثال تصفیه خانه جنوب در حال حاضر مجهز به بزرگ‌ترین نیروگاه بیوگازی خاورمیانه است. همچنین با همکاری شرکت‌های دانش بنیان و دانشگاه و در راستای اقتصاد مقاومتی، سیستمی به نام فشار شکن‌های نرم را طراحی و تولید کرده‌ایم که علاوه بر مدیریت هوشمند فشار و کاهش هدررفت آب، انرژی پاک تولید کرده و در پیک سایی برق نیز موثر خواهد بود. وی افزود: این سیستم در سال ۲۰۱۸ جایزه جهانی انرژی را دریافت کرده و هم‌اکنون نیز ثبت اختراع شده است و اگرچه آماده صنعتی‌سازی است اما حمایت لازم در این بخش را تاکنون دریافت نکرده است. فیهمی‌هنزایی خاطر نشان کرد: از نظر پدافندی، تاب آوری و

حتی برق‌رسانی در زمان‌های بحرانی کشور می‌توان از ظرفیت‌های ویژه موجود در صنعت آب و فاضلاب نیز استفاده کرد.

راهکارهای عبور از چالش‌های صنعت آب و انرژی

این مدیر حوزه آب و انرژی تحریم‌ها، مشکلات اقتصادی، نبود دانش کافی در بخش‌های تصمیم‌ساز و آشنایی کم با تکنولوژی نوین را مانع اصلی توجه به پتانسیل‌های صنعت آب و فاضلاب برشمرد و افزود: مهم‌ترین عاملی که در این سال‌ها باعث شده صنعت آب و فاضلاب کشور از پتانسیل‌های بهینه‌سازی و تولید انرژی غافل بماند سوءمدیریت و تصمیم‌های اشتباه در برهه‌های زمانی خاص و حساس بوده است. این محقق مطلع حوزه‌های آب و انرژی افزود: بنده در این مقطع حساس و طلایی مدعی هستم صنعت آب و فاضلاب می‌تواند مجالی پر بار در بخش بهینه‌سازی انرژی، تولید انرژی و حاصلخیزترین مزرعه برای رمز ارزها و برون رفت از برخی تبعات تحریم‌ها باشد. وی تاسیس «تعاملی بهینه‌سازی آب و انرژی»، «صندوق خودگردان ارزی توسعه تاسیسات آب و انرژی» و شعار کلیدی: «مزارع رمز ارز و تولید گسسته انرژی کشور نیازمند آب‌یاری هستند!» را به‌طور خاص و موکد به مسوولان دولت جدید، به ویژه وزیر نیرو پیشنهاد کرد و برای مباحثه علمی و جدی پیرامون این مهم اعلام آمادگی کرد. او خاطر نشان کرد با ایجاد سازوکارهای ابتکاری از جمله تولید رمز ارزها در اتاق‌های فشارشکن و تاسیسات آب‌فا که در حال حاضر بیش از هزار و اندی مورد از آنها فقط در استان تهران وجود دارد و نیز احداث نیروگاه‌های کوچک در مسیر جریان‌های پرفشار آب یا ایجاد باتری‌های آبی در مخازن آب می‌توان علاوه بر بهینه‌سازی مصرف آب و انرژی، فرصت‌های بی‌نظیر سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی و ارزآوری را ایجاد کرد.

زمان تصمیم برای دلار ۴۲۰۰؟

حذف ارز اختصاص داده شده به برخی اقلام، می تواند در کوتاه مدت به افزایش قیمت این کالاها منجر شود؛ اما از آن طرف اگر مسیر تجارت هموار باشد، دیری نمی گذرد که بازار به تعادل می رسد.

مخالفت با حذف ارز ۴۲۰۰ تومانی، عموماً سه خاستگاه سیاسی، اقتصادی و اقتصاد سیاسی دارد. به همین ترتیب، حلقه اول مخالفان را سیاستمدارانی تشکیل می دهند که نگرانی اجتماعی و سیاسی دارند. دسته دوم اقتصاددانانی هستند که درباره تبعات قیمتی این سیاست ابراز نگرانی می کنند و دسته سوم، ذی نفعان تداوم این سیاست هستند. جز دسته سوم که نفوذ گسترده ای در سیاستگذاری دارند، مخالفان عموماً سه دلیل مطرح می کنند: یا نسبت به افزایش قیمت کالاهای مشمول دریافت ارز ترجیحی نگرانی دارند یا به تشدید فشار به اقشار ضعیف جامعه می اندیشند یا به تبعات اجتماعی و سیاسی آن فکر می کنند. شکی نیست که حذف ارز اختصاص داده شده به برخی

اقلام که در زندگی دهک های پایین درآمدی جامعه اهمیت زیادی دارد، می تواند در کوتاه مدت به افزایش قیمت این کالاها منجر شود؛ اما از آن طرف اگر مسیر تجارت هموار باشد، دیری نمی گذرد که بازار به تعادل می رسد. ارز ۴۲۰۰ تومانی جز فساد گسترده ای که به دنبال دارد، چند ایراد اساسی دیگر هم دارد؛ از جمله اینکه منجر به خروج بخش خصوصی واقعی از چرخه تجارت سالم می شود. بدیهی است وقتی قرار باشد عده محدودی از عاملان اقتصادی از رانت ارز ترجیحی برخوردار شوند، اکثریت که فاقد ارتباط سیاسی هستند از چرخه تجارت خارج می شوند. این روند، انحصار را تحکیم می بخشد و رقابت را از بین می برد. وقتی موتور تولید رانت - ارز ترجیحی - خاموش شود، انحصار از بین می رود و رقابت به وجود می آید و عاملان بخش تجاری مجال فعالیت پیدا می کنند. به این ترتیب اگر فضای مناسب برای کسب و کار ایجاد شود و موانع تجاری برداشته شود، دیری نمی پاید که بازارها تنظیم می شود و قیمت ها به تعادل می رسد. در پاسخ به دلواپسان اقتصادی حذف ارز ترجیحی، اگرچه ممکن است با وجود ارز ۴۲۰۰ تومانی چند قلم کالا ارزان تر دست مردم برسد، اما کسری قابل توجهی که برای تامین مابه التفاوت ارز ترجیحی به وجود می آید، تومی ایجاد می کند که گریبان همه جامعه را می گیرد. البته تنها همین موضوع نیست، ما در شرایط تورم ۲۰ درصدی نیستیم که سیاستمدار ریسک کند و بر التهاب موجود بیفزاید، تورم ما وارد کانال پرخطر شده و شرایط نگران کننده ای پیدا کرده است که ظرفیت تبدیل شدن به بحران های بزرگ تر را دارد که می تواند کل جامعه را گرفتار کند. می دانم اکنون بهترین زمان برای حذف ارز ۴۲۰۰ تومانی نیست؛ اما نمی دانم زمان خوب کی فرامی رسد. پس در نظر داشته باشیم که به تعویق انداختن این

جراحی، به معنی پرتاب بحران به آینده است و مخالفان سیاسی و اقتصادی این اصلاح باید به این پرسش پاسخ دهند که زمان مناسب اصلاح این سیاست زبان بار کی فرا می رسد و اینکه چه زمانی مد نظر آنهاست که هزینه های این جراحی، کم هزینه تر از میزان درد فعلی بیمار باشد؟ ژاندارم های قدیم می گفتند گلوله اسلحه ۳ وقتی وارد بدن کسی می شود، سوراخی کوچک به اندازه خودکار بیک ایجاد می کند؛ اما وقتی خارج می شود، حفره ای بزرگ تر از کف دست به جا می گذارد. ارز ۴۲۰۰ تومانی برای اقتصاد ایران دست کم از گلوله اسلحه ۳ ندارد، نباید وارد بدن این اقتصاد می شد؛ اما حالا که وارد شده است، باید اجازه بدهیم خارج شود که اگر خارج نشود جراحی و عفونتی شدید ایجاد می کند.

رئیس سازمان برنامه و بودجه؛

بودجه با فرض ادامه تحریم ها بسته شده است

رئیس سازمان برنامه و بودجه گفت: لایحه بودجه ۱۴۰۱ با فرض ادامه تحریم ها بسته شده، از ابتدا هم دولت گفته بود برای اقتصاد برنامه دارد و سفره مردم را به مذاکرات گره نخواهد زد.

به گزارش خبرگزاری مهر به نقل از سازمان برنامه و بودجه، مسعود میرکاملی، رئیس سازمان برنامه و بودجه در نشست با حضور وزیر امور خارجه و جمعی از معاونان این وزارتخانه گفت: بودجه سال آینده بر مبنای سند آمایش تدوین شده از این رو ظرفیت های داخلی هر استان تا سطح شهرستان تعیین و سهم هر یک از این مناطق در رشد اقتصادی استان و کشور مشخص شده است.

معاون رئیس جمهور با اشاره به اهمیت شهرهای مرزی گفت: اولویت دولت سیزدهم افزایش تعاملات با کشورهای همسایه و منطقه است و در این راستا در برنامه های این سازمان شهرهای مرزی مورد توجه قرار می گیرند.

وی با بیان اینکه لایحه بودجه ۱۴۰۱ با فرض ادامه تحریم ها بسته شده است تاکید کرد: ما از لغو تحریم ها و استیفای حقوق ملت استقبال می کنیم، اما با توجه به سابق کشورهای غربی دوباره کشور را هشت سال معطل مذاکرات نمی کنیم تا سفره مردم بیش از این آسیب نبیند.

رئیس سازمان برنامه و بودجه افزود: اگر در کشور تورم کنترل شود و فضای کار برای مردم فراهم گردد، قطعا گره های اقتصادی باز خواهند شد، در بودجه سال آینده رشد اقتصادی ۸ درصدی با فرض ادامه تحریم ها دیده شده است. این هدف با توجه به کنترل کرونا و رکود ناشی از عملکرد دولت قبل واقع بینانه است.

لغو عملی تحریم ها؛ هدف مذاکرات جدید

حسین امیرعبداللهمیان وزیر امور خارجه کشور نیز در این نشست با حمایت از اصلاح ساختار بودجه، گفت: تنها در صد روزه اول دولت سیزدهم با مبنا قرار گرفتن سیاست همسایگی اتفاقات خوبی افتاده است. هم در حوزه پیوستن ایران به شانگهای و هم اجلاس اخیر آکو که شاهد امضای قرارداد مهم گازی بودیم.

وی افزود: اقتصاد یکی از ماموریت های ویژه وزارت خارجه است و در قالب همکاری های منطقه ای و پیمان های مختلف درصدد تسهیل تجارت و افزایش صادرات ایران هستیم.

وزیر امور خارجه در مورد برجام هم تاکید کرد: همانطور که قبلاً هم از سوی ایران گفته شده ما با حسن نیت و جدیت وارد مذاکرات شده ایم اما به شرط آنکه نتیجه لغو عملی همه تحریم ها باشد.

نتوانسته‌ایم روابط اقتصادی مستحکم‌تری داشته باشیم؛ این موضوع نیاز به عارضه‌یابی دارد.

شافعی از موافقت‌نامه‌های امضا شده میان دو کشور گفت: هیچ‌کدام از این موافقت‌نامه‌های امضا شده تا به حال اجرایی نشده است؛ باید دلیل اجرایی نشدن این موافقت‌نامه‌ها بررسی شود. شافعی ادامه داد: بخش خصوصی آماده همکاری با طرف سوریه‌ای است ولی دولت‌ها باید بستر ساز این همکاری‌ها در حوزه حمل‌ونقل، اقامت، سرمایه‌گذاری، بانک، تعرفه‌های ترجیحی و موافقت‌نامه تجارت آزاد باشند. مسئولیت حل این مسائل به عهده دولت‌هاست.

شافعی تصریح کرد: ظرفیت بخش خصوصی برای گازسوز کردن خودروهای سوری بالاست؛ ما تجربه چندین ساله در این حوزه داریم. در صورت علاقه‌مندی سوریه، آماده هستیم شرکت‌های ایرانی را به‌طرف سوری معرفی کنیم.

اعلام آمادگی بخش خصوصی برای گازسوز کردن خودروهای سوری مورد استقبال وزیر نفت این کشور قرار گرفت. قرار شد دو طرف در طی دو روز آینده جلساتی برای هماهنگی‌های لازم برگزار کنند.

شود و در قالب آن کمیته، موضوع‌هایی که در این نشست از طرف دولت و بخش خصوصی مطرح‌شده، بررسی و مسیر اجرایی شدن آن طراحی شود.

یکی از موضوع‌هایی که مورد توجه طرف سوری بود، گازسوز کردن خودروها با CNG بود. از جهتی ایران مازاد گاز دارد و از طرف دیگر این‌ها در LPG توانمندی‌هایی دارند، قرار شد شرکت‌های فعال در بخش خصوصی ایرانی و سوری توافقی امضا کنند تا بتوان صادرات سیلندر گاز برای خودرو انجام شود. همچنین ایستگاه‌های مربوط به پمپاژ گاز به خودرو در سوریه ساخته شود.

در این نشست هیات ایرانی درخواست کرد که با توجه به معادن غنی سوریه، ایران می‌تواند در مسیر اکتشاف معادن به این کشور کمک کند. سنگ‌آهن سوریه می‌تواند برای بازار ایران مناسب باشد. همچنین موافقت کلی روی همکاری دوجانبه صورت گرفت. وزیر نفت سوریه درباره همکاری‌ها به شیوه تهاتر گفت تا کالاهای موردنیاز سوری در تجهیزات پالایشگاه‌های نفت و گاز و معادن تأمین شود و در مقابل محصولات معدنی و کالاهای دیگر به ایران صادر شود.

در ادامه شافعی، رئیس اتاق ایران به حسن روابط تجاری ایران و سوریه و لزوم گسترش آن اشاره کرد: روابط تجاری میان ایران و سوریه به‌اندازه روابط سیاسی دو کشور رشد نکرده است. وقتی روابط سیاسی و استراتژیک میان دو کشور رشد کرده، چرا

روز گذشته غلامحسین شافعی، رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران، سیدرضا فاطمی‌امین، وزیر صنعت، معدن و تجارت ایران به همراه تعدادی از نمایندگان مجلس شورای اسلامی و فعالان اقتصادی با وزیر نفت سوریه نشست مشترک برگزار کردند. در این دیدار کیوان کاشفی رئیس اتاق مشترک ایران و سوریه، محمدرضا کرباسی معاون بین‌الملل، محمدرضا رضانی دبیرکل اتاق ایران و تعدادی از فعالان اقتصادی حضور داشتند.

موضوع اصلی این نشست مشترک، همکاری‌های صنعتی، معدنی، نفت و انرژی بود. هر کدام از طرفین درباره ظرفیت‌های اقتصادی و انتظارات خود از همدیگر گفتند.

در این دیدار طرف سوریه‌ای درباره تأمین نیاز این کشور در حوزه LPG و PG و همکاری معدنی، سنگ‌آهن و اکتشافات گفت. سوریه به روغن‌پایه نیاز دارد؛ همچنین تمام تجهیزاتی که در صنعت اکتشاف مورد نیاز است، و تأمین آن تجهیزات از طرف سوری مطرح شد.

وزیر صنعت، معدن و تجارت ایران اطلاعات جامعی درباره توانمندی‌های ایران در بخش‌های مربوط به صنایع نفت، تولیدات شرکت‌های بخش خصوصی در حوزه انرژی، صنعت و معدن ارائه داد. همچنین توافق شد که کمیته همکاری دوجانبه بین وزارت نفت سوریه و وزارت صنعت، معدن و تجارت ایران تشکیل

رشد نکردن روابط اقتصادی ایران و سوریه باید عارضه‌یابی شود

رئیس اتاق ایران با اشاره به حسن روابط استراتژیک ایران و سوریه و در عین کار رشد نکردن روابط اقتصادی و اجرایی نشدن موافقت‌نامه‌های دوجانبه، بر لزوم عارضه‌یابی این موضوع تأکید کرد.

مدیر ارشد اطلاعات جانسون اند جانسون از مدل جدید عملیاتی می‌گوید

پیوند میان تکنولوژی و کسب‌وکار

هیچ کسب‌وکار هوشمندی، نمی‌آید یک محصول تولید کند و بعد، آن را به حال خود رها کند. بلکه برای توسعه آن، تلاش و سرمایه‌گذاری می‌کند. پس چرا درباره تکنولوژی‌ها این کار را نکنیم؟ این یک اصل است که فقط محدود به محصولات فیزیکی نیست. می‌توانیم به تکنولوژی به چشم یک محصول ملموس نگاه کنیم. سال ۲۰۱۹، شرکت جانسون اند جانسون بر آن شد تا برای کمک به پزشکان، پرستاران و همه کسانی که از خدمات و محصولات این شرکت استفاده می‌کنند، طرحی به نام توانمندسازی نیروی کار جهانی را به اجرا درآورد. گام اول در این مسیر، ارتقای تجربه کارکنان بود.

«وظایف IT» بود و می‌گفتند «این چیزها ربطی به ما ندارد». اما از آنجا که مصرف‌کننده نهایی تولیدات IT، واحدهای کسب‌وکار بودند و هدف اصلی طرح دگرگونی IT نیز، حمایت از کسب‌وکار بود، باید واحدهای کسب‌وکار هم در چرخه توسعه تکنولوژی دخیل می‌شدند. بدین منظور، واحد IT یک مدل «محصول محور» اتخاذ کردند و از تیم‌های تکنولوژی خواستند تجربه‌ها و خدمات خاصی ارائه کنند. همین، باعث ایجاد مشارکت واقعی میان دو واحد شد چون تمرکز IT، دیگر فقط طراحی سیستم‌ها یا اجرای پروژه‌ها نبود، بلکه ارائه ارزش بود.

به این منظور، واحد تکنولوژی سازمانی شرکت (CBT) با در نظر گرفتن اصل مزبور، تصمیم گرفتند مدل IT خود را تغییر دهند تا بیشتر شبیه سیستم IT شرکت‌های تولیدکننده محصول باشد. این واحد که کارش خدمات‌رسانی به تمام کارکنان شرکت است، مدل قبلی خود، موسوم به «مورد کاربری» (Use Case) را کنار گذاشته و مدل جدیدی اتخاذ کردند که نامش، «تحویل خدمات» (Delivery Model) است. سابقاً، فعالیت این واحد از واحدهای کسب‌وکار کاملاً جدا بود و رویکردشان، «پروژه‌محور» بود. به‌علاوه، از نگاه واحدهای کسب‌وکار، توسعه تکنولوژی جزو

در حال حاضر در راس دستور کار بسیاری از سازمان‌ها قرار دارد. سازمان‌های IT در حال کمک به شرکت‌ها هستند تا از رویکرد «مورد کاربری» فاصله گرفته و به مدل‌های موسوم به «تحویل خدمات» رو بیاورند. می‌توانی از تجربه‌تان برایمان بگویی و اینکه چه چیزی باعث شد مدل عملیاتی تیمت را تغییر دهی؟

تام: سفر من در این مسیر در یک جمله خلاصه می‌شود: مواظب باش که بابت چه چیزی غر می‌زنی چون ممکن است یک نفر از تو بخواهد که درستش کنی. مدت‌ها بود که از نحوه ارائه و تحویل خدمات تکنولوژی به ۱۴۰ هزار کارمندمان در سراسر دنیا ناراضی بودم.

نگاه کارکنان داخلی نسبت به IT بستگی به خدماتی دارد که به کارمندا ارائه می‌کنید. پس از شیوع کرونا، بیشتر به همه ما ثابت شد که تجربه تکنولوژی، همان تجربه کاربر است. اما ساختار غیرمتمرکز شرکت ما به شکلی بود که کسی توجه چندانی به تجربه کاربر نداشت. به همین علت، چاره‌ای نبود جز اینکه دست به اقدام بزنیم و تغییراتی ایجاد کنیم. من خیلی هیجان داشتم چون فرصتی پیش آمده بود تا خدمات‌رسانی به ۱۴۰ هزار کارمندمان را با دقت مشاهده کنم و تجربه بهتری برایشان خلق کنم.

استیو، به نظر تو چه عاملی باعث شده شرکت‌ها درباره نحوه کاربرد تکنولوژی تجدید نظر کنند؟ استیو: نخستین عامل، تمرکز بر طراحی و توسعه سیستم‌هایی جهت بهبود تجربه مشتری است. به این منظور، باید تصمیمات را به افراد خط مقدم و تیم‌های چندتخصصی واگذار کنی چون دادن اختیارات به افراد محلی (در هر منطقه‌ای که هستند)، تنها راه بهبود تجربه مشتری است.

دومین تغییر روند، گرایش به اعمال تکنولوژی‌های موثر و بهبود ارزشی است که ارائه می‌کنند.

حالا اولویت شرکت‌ها این است که تکنولوژی، همواره در حال بهبود باشد و اطمینان حاصل شود که مشتری‌ها از آن به نحو احسن استفاده می‌کنند. و تغییر روند آخر، تغییر اولویت از عملکرد عالی به تعامل «به هم پیوسته» یا همان end-to-end است.

تصمیم‌گیری افراد خط مقدم به تنهایی کافی نیست بلکه باید راهی پیدا کنیم که همه افراد، پشت آنها صف بکشند و دست به دست هم دهند تا تصمیمات و اقدامات خط مقدم، بیشترین تاثیر را داشته باشد.

تام، می‌توانی برایمان بگویی که برای تمرکز بر تجربه کارمند، چه تغییرات اساسی‌ای ایجاد کردید؟ تام: یکی از تغییرات اساسی، تمرکز بر نوع ارزشی بود که سعی داشتیم ارائه کنیم. یعنی تمرکز بر تجربه کارمند به جای تمرکز بر اتمام به موقع و مطابق با بودجه پروژه‌ها.

مورد دوم این بود که مدل عملیاتی اولیه خود را حول محور تیم‌های موسوم به «اسکوآد» تغییر دهیم و اطمینان حاصل کنیم که به هر چه برای موفقیت نیاز دارند دسترسی داشته باشند. به این ترتیب، اعضا استقلال عمل داشتند و کنترل و مسوولیت مسیر و تصمیمات خود را بر عهده می‌گرفتند. این یک تغییر بنیادی بود چون قبلاً از یک مدل پروژه‌محور پیروی می‌کردیم و بعضی از افرادمان، فقط ۲۰ درصد از زمانشان را در کارها دخیل بودند. این موشک هوا کردن نیست. فقط کافی است مدلی طراحی کنی که طبق آن، کارها خوب پیش برود و روی کارت متمرکز بمانی. به همین دلیل، به تیمی سختکوش نیاز داری که

طبیعت پاییزی روستای ورسک (پل تاریخی ورسک)

